

17. Aarg. Nr. 11.

Redigeret af C. M. CHRISTENSEN.

2. Juni 1917.

Tjenestetidssagen.

Vi optrykker nedenfor Protokollen over Forhandlingsmødet angaaende Tjenestetidssagen. Vi venter nu, at Generaldirektoratet snarest gennem Ordre vil bekendtgøre Bestemmelsernes Ordlyd og i Henhold til Overenskomsten hurtigt skrider til Iværksættelse af de Foranstaltninger, som det er Hensigten skal finde Sted straks. — Der opnaedes som bekendt ikke Enighed om Beregningen af Procenttillæget for Nattjeneste, men Generaldirektøren udtalte, at han vilde tage dette Spørgsmaal op til fornyet Overvejelse. Vi vil derfor haabe, at Resultatet af denne Overvejelse maa blive en Imødekommen af Organisationens Krav i saa Henseende, og at man ikke undlader at tage i Betragtning, at de svenske Lokomotivmands nye Tjenestetidsregler, der traadte i Kraft 1. Januar 1917 i deres fulde Udstrækning netop indeholder Bestemmelser om Procenttillæg saavel for Tog- som Rangertjenesten. Det vil deraf fremgaa, at den svenske Jernbanestyrelse har haft Forslaaelse af dette Kravs Berettigelse, ikke mindst fordi, Personalet allerede i flere Aar har arbejdet under Tjenestetidsbestemmelser, og som Styrelsen ved Revisionen, forsaavidt Nattillæget havde været urimeligt, formentlig havde søgt slettet.

PROTOKOL

over Forhandling mellem Generaldirektoratet for Statsbanerne og Dansk Lokomotivmands Forening om Fastsættelse af Regler for Lokomotivpersonalets Tjenestetid.

Torsdag den 29. Marts 1917, Kl. 3 Em., mødte Repræsentanter for ovennævnte Organisation efter Tilsigelse til Forhandling paa Generaldirektørens Kontor.

Tilstede var: for Generaldirektoratet: Generaldirektør Andersen-Alstrup, Generalsekretær Fr. Petersen, Chefen for Maskinafdelingen A. Floor og Fuldmægtig E. Luun. Endvidere var tilsagt Formanden for Tjenestetidsudvalget, Maskiningeniør E. H. Schmidt.

For Dansk Lokomotivmands Forening: Lokomotivførerne Chr. Christensen, M. Mortensen, C. A. Lillelund og C. M. Christensen (Protokolfører), Lokomotivfyrbøderne Rich. Lillie og K. Johansen.

Forhandlingen førtes i Henhold til Skrivelse fra Ministeriet for offentlige Arbejder af 14. Maj 1914 i Fortsættelse af Forhandlingsmødet 15. Oktober 1915 og paa Grundlag af det Udkast til „Regler for Beregning af Lokomotivpersonalets Tjenestetid“, som var udarbejdet af det af Generaldirektøren, efter dette Møde, nedsatte Udvalg.

Generaldirektøren bød Organisationens Repræsentanter velkommen til Mødet og udtalte, at Forhandlingerne gerne skulde bringe Afslutning paa denne Sag, som har staaet paa i længere Tid. Omtalte kort Sagens Forhistorie og Tjenestetidsudvalgets Nedsættelse, hvis Udkast til Tjenestetidsregler skal behandles her i Dag. Udkastet har været tilstillet Distriktscheferne til Udtalelse, og fra disse er der stillet en Del Forslag til Ændringer, som det dog ikke er Hensigten i Enkeltthed at drøfte her, idet det vil føre for vidt. Generaldirektoratet kunde i det store og hele tiltræde Udkastet og fraraadede derfor, at man gik i Detailler under de videre Forhandlinger. Generaldirektøren gik derefter over til de Punkter,

hvorom der ikke var opnaaet Enighed i Udvalget, nemlig Nattjenestens Beregning, hvor Personalet ønsker 1 Time i Tiden mellem 10 Eft. til 6 Fm., regnet lig $1\frac{1}{2}$ Time, altsaa et Tillæg af 50 pCt.; — medens Administrationens Repræsentanter mener, at Tiden bør være fra 11 Eft. til 5 Fm., og at der kun for Rangertjeneste med 1 Mands Betjening ydes Nat-tillæg af 25 pCt. Generaldirektoratet har sluttet sig til Administrationens Repræsentanters Indstilling.

Chr. Christensen takkede Generaldirektøren for Indbydelsen til Mødet og meddelte, at som Organisationens Ordførere under Forhandlingen havde man udset Personalets Repræsentanter i Tjenestetidsudvalget, Lokomotivfører M. Mortensen og Lokomotivfyrbøder Rich. Lillie.

M. Mortensen mente ikke, at der var nogen særlig Anledning til at føje noget til, hvad vi har sagt i Betænkningen. Syntes ikke, at det Standpunkt var videre konsekvent, at man vilde give Tillæg til Rangertjenesten, men intet til Togtjenesten. Tjenesten, der laa om Natten, var mere anstrengende end Dagtjenesten, og naar vi var gaaet ind paa at tage 15 Timers Tjeneste i et Døgn med et lille Hvil paa 3 Timer, saa var det under Forudsætning af, at vi fik de forskellige Bestemmelser gennemførte. En saadan Tjeneste maa vi endda tage 2 Gange i Træk. Vi maa tage Forbehold den Henseende; han vilde gerne henvise til, at Folk i private Erhverv fik en Forhøjelse af Timebetalingen fra 50 til 100 %, naar der arbejdedes om Aftenen eller om Natten, fordi Arbejdet virkede strengere paa den Tid af Døgnet. Han skulde til Slut bemærke, at Chefen for Maskinafdelingen var enig med Organisationens Repræsentanter om Nattjenestens Beregning.

Maskinchefen bemærkede efter at have omtalt Forhandlingerne om det af ham i sin Tid fremsatte Forslag, at han ikke havde været Tilhænger af disse Særbestemmelser om Tillægsberegning.

Rich. Lillie: Generaldirektøren indledede med at meddele, at Generaldirektoratet var enig med Administrationens Repræsentanter i deres Indstilling. I vor Betænkning fremhæver vi Spørgsmaalet i Tilslutning til Maskinchefens Forslag og Udtalelser i den Henseende, og han maatte beklage, at Maskinchefen nu syntes at være en Modstander af disse Særbestemmelser.

Generaldirektøren. Maskinchefens Forslag maa betragtes som værende bortfalden, fordi Organisationens Repræsentanter ikke havde akcepteret dette. Naar Foreningens Repræsentanter ikke har følt sig bunden af omtalte Forslag, saa behøver Administrationens Repræsentanter det naturligvis heller ikke; man kan ikke saadan tage et enkelt Punkt frem, naar man ikke tager de andre Punkter med.

Rich. Lillie bemærkede hertil, at han fremdeles maatte hævde overfor Generaldirektøren, at den af Udvalget udarbejdede Betænkning hvilede paa det i sin Tid af Chefen for Maskinafdelingen fremsatte Forslag. Arbejdet i Udvalget havde ogsaa formet sig

som en Forhandling over dette Forslag, hvorom der ikke i første Omgang var opnaaet Enighed. Derfor kunde vi i vor Betænkning med fuld Føje støtte os til det af Chefen for Maskinafdelingen fremsatte Forslag vedrørende Nattjenestens Beregning.

Efter nogle Bemærkninger herom udtalte C. A. Lillelund, at det forekom ham, at Chefen i sin Tid var enig med os i, at den uregelmæssige Tjeneste, vi har, slet ikke kan sammenlignes med andre Menneskers Tjeneste. Af denne Grund maa vi ogsaa have nogen Godtgørelse for Nattjeneste i Form af procentvis Beregning.

Generaldirektøren: Det vi i Øjeblikket taler om, drejer sig om store Beløb, 3—400,000 Kr. aarlig, hvilket kapitaliseret andrager op imod 10 Mill. Kroner. Maatte derfor som sit Standpunkt udtale, at han følte sig forpligtet til at spare, hvor det kunde lade sig gøre. Foreningens Repræsentanter har ikke kunnet overbevise os om dette Punkts Nødvendighed, og da det drejer sig om ca. 18,000 Kr. aarlig alene for Rangertjenestens Vedkommende — i Virkeligheden mindst 40,000 Kr. aarlig — naar man regner med hele Lokomotivtjenesten, mener jeg mig forpligtet til at spare dette Beløb.

Rich. Lillie: Som Hr. Generaldirektøren maa-ske ved, udfører jeg Tjeneste paa Rangermaskinerne, det er Lokomotiver, der kun betjenes af 1 Mand. Tjenesten paa disse Maskiner kræver af denne ene Mand ikke alene Smøring, Vandpaafyldning m. m., men han maa under Hensyn til Sikkerhedstjenesten føre Maskinen efter de Rangersignaler, der afgives, og efterhaanden som Rangertjenesten bliver strengere og strengere, opstaar saadanne Forhold, at Rangerpersonalet for at udnytte Maskinen i størst mulig Grad skaffer sig Pauser til Spisning eller andre Nødvendigheder ved skiftevis at trække sig tilbage fra Rangeringen imedens Manden paa Maskinen uden Pauser stadig maa fortsætte Rangerarbejdet. Tjenesten paa disse Maskiner virker derfor om Natten anstrengende, og selv om man forinden Tjenestens Begyndelse skaffer sig god Hvile og Søvn, kommer der et Tidspunkt paa Natten, hvor man sløves, ikke alene af Arbejdet, men ogsaa fordi man staar alene paa Maskinen.

Maskiningeniør Schmidt gav Lillies Fremstilling sin Tilslutning og bemærkede, at hvor der var 1 Mand paa Maskinen, maatte man søge at beskytte ham. Disse Mænd kunde sløves mellem Kl. 3 og 5, og derfor havde Administrationens Repræsentanter ogsaa anset det for rimeligt, at der for Rangertjenesten om Natten ydedes et Procenttillæg. Kunde derimod for Togtjenestens Vedkommende ikke finde Grunde for at yde Procenttillæg, idet Togtjenesten var mere afvekslende og Signalerne om Natten lettere at se, og der var to Mand paa Maskinerne. Iøvrigt gjorde Maskiningeniøren opmærksom paa, at det ved nærmere Undersøgelser har vist sig, at Kravet om Tillægsberegning for Nattjeneste paa Toglokomotiver i det store og hele ikke saa meget tjener til at dække Personalet mod lange Nattjenester som til hurtigere at bringe det virkelige Antal Tjenestetimer

pr. Maaned op mod den Grænse, hvorefter der skal ydes særlig Godtgørelse pr. Time.

Lillelund beklagede, at Administrationens Repræsentanter ikke havde taget mere Hensyn til Togtjenesten, der udføres af de ældre; men kun taget Hensyn til Rangertjenesten, hvor de yngre var beskæftigede.

Chr. Christensen og Lillelund var absolut enige med Ing. Schmidts Opfattelse af Nattjenesten paa Strækningen, hvor taaget Vejr og mange andre Ting skabte strenge Timer.

Maskiningeniør Schmidt bemærkede hertil, at Tjenesten saavel i Sverige-Norge som i Tyskland var strengere, ligesom Personalets Tjeneste var meget længere; han maatte hævde, at Tjenesten paa Strækningen altid skabte Afvekslinger, hvorimod Ranger-tjenesten virkede sløvende.

Overfor de Udtalelser, der er fremkommet ang. Lokomotivpersonalets lange Tjeneste, henledte han Opmærksomheden paa Bestemmelsen om, at indtil $3\frac{1}{2}$ Times fuldstændig Tjenestefrihed kan medregnes som Tjenestetid. Det betyder dog et væsentligt Plus.

Efter nogle Bemærkninger udtalte Generaldirektøren, at han følte sig overbevist om, at Personalets Repræsentanter ralte efter deres bedste Skøn; men Administrationens Repræsentanter har i saa Henseende den Opfattelse, at den Sum kan spares, og da det som nævnt drejer sig om et ikke ubetydeligt Beløb, har jeg Pligt til at se herpaa.

M. Mortensen: Ing. Schmidt kom med forskellige interessante Oplysninger og bemærkede bl. a., at Togene 42 og 53 ikke kunde køres efter Reglerne; det kan de netop, det viser, hvor langt vi har strakt os. Naar Hr. Ing. Schmidt derfor mener, at det er for streng Tjeneste, saa viser det, at vi er gaaet saa langt ud og maa kræve Lettelser paa andre Punkter.

Rich. Lillie vilde bede Generaldirektøren om ikke at lade de finansielle Hensyn være alt for bestemmende. Maatte paany fremhæve, at det her drejede sig om Maskiner med 1 Mands-Betjening. Danmark er det eneste Land, hvor man finder et saadant Forhold. Tyskland og Sverige har forsøgt det samme System, men maatte opgive det. Rangerlokomotiverne var til at begynde med smaa; men Rangeringsarbejdet har medført større og større Maskiner, og Arbejdet paa disse er derfor bleven mere anstrengende. Efter at have rettet en Forespørgsel til Generalsekretæren i dennes Egenskab af Formand for Sikkerhedskommissionen, om Kommissionen beskæftigede sig med Tjenestetidsregler, udtalte Lillie videre, at det heller ikke synes nær forestaaende, at Rangermaskinerne vil faa to Mands Betjening, og da Beregningen af Nattjenesten væsentlig vil faa sin Betydning for Døgnmaskinerne, som forøvrigt ofte er de Maskiner, der har det strengeste Rangeringsarbejde, er det nødvendigt, at man ved et Procenttillæg sikrer Personalet mod streng Tjeneste, og skal den procentvise Beregning betyde noget reelt, maa den være 50 %.

Generalsekretæren oplyste, at Sikkerhedskommissionen ikke beskæftigede sig med Tjenestetidsregler, hvorimod Rangermaskinernes Betjening kom ind under Kommissionens Omraade.

Generaldirektøren vilde forespørge Mortensen, om han kunde frafalde Kravet for Togtjenesten til Fordel for Rangertjenesten.

M. Mortensen vilde ikke gaa med til at frafalde Kravet om et Tillæg for Nattjenesten paa Togmaskiner, men mente, vi kunde forhandle om en Nedsættelse heraf, forsaavidt vi kan opnaa 50 % Tillæg for Rangertjenesten.

Generaldirektøren udtalte derpaa, at han vilde have sin Opmærksomhed henvendt paa de faldne Udtalelser ved Sagens endelige Afgørelse.

Generaldirektøren: Vi gaar saa til næste Punkt § 4 om Maksimaltimeantallet. Dette vil vi gerne have sat op til 250 Timer ialt; idet man kunde ønske for Togtjenestens Vedkommende at faa et Spillerum paa 15 Timer, som der tillades for Rangertjenesten.

M. Mortensen mente, at vi nu burde have sidet ved en Forhandling om en Revision af disse Bestemmelser i Stedet for en Paabegyndelse. Vi kan ikke gaa med til en Forhøjelse af Timetallet, navnlig naar vi ikke kan faa den procentvise Tilføjelse for Nattjenesten paa Linien.

Maskiningeniør Schmidt bemærkede, at Forholdene efter Reglerne kunde stille sig saaledes, at en Mand, der havde naaet Maksimaltimeantallet kunde komme til at spadsere i flere Dage.

Rich. Lillie indrømmede det rigtige heri; men dette vilde dog kun ske, saalænge Reglerne lider under Børnesygdomme. Forklarede derefter, hvorfor Udvalget i sin Indstilling havde anført netop de Tal for Togtjeneste henholdsvis Rangertjeneste, hvilket Ing. Schmidt gav sin Tilslutning.

Generaldirektøren skulde da ikke fastholde sit Ønske om en saadan Forhøjelse.

Generaldirektøren kunde ønske en anden Redaktion af § 4. „Man skal aldrig sige aldrig“. — Man kunde uden at bruge Ordet „aldrig“ ændre denne Bestemmelse saaledes, at Personalet ligefuldt er sikret mod Misbrug. Vilde foreslaa, at der stod, at man under paatrængende Forhold kunde overskride dette Timeantal, men ønskede at anføre overfor Foreningens Repræsentanter, at det naturligvis var Hensigten at gennemføre Bestemmelsen loyalt.

M. Mortensen foreslog, at man ved en Fodnote kunde angive, under hvilke Forhold Timeantallet kunde overskrides f. Eks. af Sneforhold, Nedbrud o. a. lignende.

Rich. Lillie kunde slutte sig til Mortensens Forslag, og § behøvede derfor ingen anden Redaktion.

Generaldirektøren kunde i det væsentlige tiltræde Mortensens Forslag og tilføjede, at den skal blive redigeret saaledes, at Personalet kan være tjent dermed.

Generaldirektøren. Derefter kommer vi til Bestemmelsen i § 16, som maa falde væk. Omtalte

den nedsatte Kommission til Regulering af Tjenestetiden for det øvrige Statsbanepersonale, der som sin anden Opgave har at lage Stilling til Overtidsbetaling, og hvis vi lader Bestemmelsen staa i § 16, foregriber vi Kommissionens Arbejde. Jeg vil gerne, om Foreningen ønsker det, lade dem blive repræsenteret i denne Kommission, naar Spørgsmaalet om Overtidsbetalingen skal behandles.

Rich. Lillie takkede Generaldirektøren, men paa nærværende Tidspunkt ønskede Foreningen sig ikke repræsenteret i nævnte Kommission. Da det var Jernbaneorganisationernes Fællesudvalg, der havde udpeget Personalets Repræsentanter til Kommissionen, kunde vi hvad Overtidsbetaling angaar afvente Spørgsmaalets videre Behandling. Med Hensyn til Betalingen var det for Lokomotivpersonalet ikke Beløbet det kom an paa; men dette at faa Garanti for, at Timeantallet ikke overskrides.

Generaldirektøren. Vi maa ihvert Fald for Tiden bort fra denne Bestemmelse.

Efter nogle yderligere Bemærkninger, hvorunder Lillie henstillede til Generaldirektøren, at det paa-lagdes Arbejdslederne at vise størst mulig Hensyn, naar Timeantallet nærmede sig det maksimale, udtalte Generaldirektøren, at Bestemmelsen saa midlertidig udgik og eventuelt til sin Tid atter kunde blive taget op til Forhandling. Hvilket Personalets Repræsentanter tiltraadte.

Generaldirektøren havde til § 17 samme Bemærkning som til § 1 og en redaktionel Rettelse til § 26 fra „Maskinbestyreren“ til „Distriktschefen“. — Saa er der endvidere Bestemmelsen om de 52 Fridage, hvortil føjes en Bemærkning om, at Fridage indenfor Sygdom og Orlov bortfalder — jfr. „Ordre H. 62“.

Vi kommer saa til Bestemmelsen om Fridagens Længde. Kan Personalets Repræsentanter gaa med til at ændre Tiden fra 5½ Fm. til 5 Fm.

Dette kunde Personalets Repræsentanter ikke tiltræde.

Generaldirektøren. Vi er nu naaet gennem Betænkningen, og det eneste Punkt, der har fremkaldt nogen Diskussion, er Spørgsmaalet om Natberegningen.

Vi har nu tilbage at tale om Tidspunktet for Reglerne Ikrafttræden.

M. Mortensen vilde henstille, at der indfortes en Bestemmelse om Revision.

Generaldirektøren mente det ikke opportunt at optage en saadan Bestemmelse. Den binder jo kun den ene Part og ikke den anden.

Rich. Lillie vilde anse det for heldigst for begge Parter, at der ansattes en bestemt Provetid for Reglerne for derigennem at lære disses Svagheder at kende i Praksis.

Generaldirektøren mente dog, at Personalets Repræsentanter var meget godt fornøjet med Reglernes Bestemmelser.

Rich. Lillie. Ja, hvis vi faar gennemført Nat-tillæget.

Generaldirektøren. Spørgsmaalet om Ikrafttræden er ogsaa et meget vanskeligt Spørgsmaal, var ikke sikker paa, hvorledes Spørgsmaalet kunde løses; men det er vor bestemte Hensigt at gennemføre disse Regler saa snart som muligt.

M. Mortensen mente, at man under de Forhold, vi nu har, kunde praktisere Reglerne; idet man med det forhaandenværende Personale satte det af Reglerne i Kraft, som kunde gennemføres.

Generaldirektøren. Dermed er det ikke gjort. Hvis Reglerne sattes i Kraft under de nuværende ekstraordinære Forhold, var det muligt, at vi ved Fredsslutningen staa med et for stort Personale. Der er jo ingen, der kan se, hvorledes Forholdene udvikler sig. —

Vilde spørge Repræsentanterne, om der for dem var noget i Vejen for, at man sagde, at Reglerne træder i Kraft efterhaanden og saa hurtigt, som Forholdene tillader det.

Rich. Lillie mente det absolut nødvendigt at faa fastsat en Bestemmelse om en Tidsfrist.

Generaldirektøren foreslog saa, at man kunde fastsætte to Aar efter Fredsslutningen.

M. Mortensen vilde da foreslaa, at man ordnede Fridagsspørgsmaalet og Rangerpersonalets Tjeneste i 1917—18 og Togtjenesten i 1918—19.

Saa vel Chefen for Maskinafdelingen som Ing. Schmidt mente, at det vilde volde Vanskeligheder. I Øjeblikket har vi ikke noget at bestille til det Lokomotivpersonale, vi har. De har vel end ikke saa megen Tjeneste, som Reglerne foreskriver. Det Beløb, der kan disponeres over, kan vist lige slaa til til Fridagsspørgsmaalet.

M. Mortensen fremhævede, at man kunde gennemføre de af ham stillede Forslag. Var ganske paa det rene med, at det vilde volde Vanskeligheder at faa Reglerne gennemførte; det vilde det ogsaa, dersom man gennemførte dem senere. — Disse Vanskeligheder slipper man ikke væk fra. Vanskelighederne synes at være af økonomisk Art; disse frygter vi ikke. Er Reglerne anerkendte, vil Bevillingsmyndighederne ogsaa afse de Midler, der er nødvendige.

Generaldirektøren kunde godt sympatisere med Mortensens Forslag; men det var umuligt at overse, hvad Fremtiden fører med sig.

Rich. Lillie kunde støtte Mortensens Forslag og henstillede, at man søgte Bevilling til det Personale, som Reglerne krævede, de var udarbejdede over Køreplanerne for Sommeren 1914, og Krigens Afslutning medførte næppe ringere Trafik end Sommeren 1914.

M. Mortensen. Vi ønsker gerne disse Regler gennemførte saa hurtigt som muligt, navnlig under den Organisationsform, Statsbanerne nu har.

Rich. Lillie vilde anmode om, at der tilføjes som yderste Frist en vis Tid efter Fredsslutningen, hvor Reglerne skulde virke i deres fulde Kraft, og kunde som saadan tiltræde Generaldirektørens Forslag om senest to Aar efter Krigens Ophør.

Maskiningeniør Schmidt: Forsaavidt Personale kan faas.

Generaldirektøren mente ikke, det var nødvendigt at tilføje noget saadant. Der kan komme til at foreligge en force majeure Situation, og da vil jeg ikke betænke mig paa at gaa til Personalets Repræsentanter.

Personalets Repræsentanter henstillede derefter, at Fridagsspørgsmaalet og Reglerne om Rangerforernes Tjenestetid gennemførtes snarest, og at For- og Afslutningstjenesten og de dermed forbundne Arbejder gennemførtes straks, — og lovede Generaldirektøren saa vidt muligt at tage denne Henstilling til Folge.

Rich. Lillie fremhævede derefter den Mærkværdighed, at man i Jylland og paa Fyn i mange Aar havde været fritaget for Fyrrensning, medens man paa Sjælland-Falster med Undtagelse af den gamle I. Maskinkreds lod Lokomotivfyrbøderne besørge disse Arbejder.

Generaldirektøren forespurgte Maskinchefen og Ing. Schmidt om dette Forhold. Saavel Maskinchefen som Ing. Schmidt kunde gaa med til Indførelse af ensartede Rensningsforhold, saaledes at Lokomotivfyrbøderne fritages herfor straks.

Rich. Lillie henstillede derefter til Generaldirektøren, at man ved al fremtidig Tilrettelæggelse af Tjenesten søgte at indrette sig med Tjenesteidsreglerne for Øje.

Saavel Generaldirektøren, Maskinchefen som Ing. Schmidt gav Tilsagn herom.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Den, der ønsker at styrke S sammenslutningen mellem Lokomotivmændene, er Medlem af HJÆLPEFONDEN

Dyrtidstillæg.

Følgende Andragende er af Centralorganisationen indsendt til Regeringen 16. Maj.

Statens Tjenestemænd har stedse maattet bære Dyrtidens Byrder en rum Tid, førend de har kunnet fremsætte og faa gennemført Krav om Afhjælpning deraf; Lønningslovene af 1908 har saaledes saa godt som lige siden deres Vedtagelse vist sig utidssvarende, uden at det var lykkedes endnu i 1914 at faa dem optaget til Revision. Dette Forhold, der i Almindelighed gør Tjenestemændene ringere stillet end en umiddelbar Betragtning af deres Lønningsfod udviser, har under Krigtidens abnorme Prisstigninger virket dobbelt grelt, idet de i Aarevis har maattet kæmpe mod Dyrtiden med fuldstændig utilstrækkelige Lønninger og først for sent har opnaaet Forbedringer, der reelt set var knappe i Forhold til de faktiske Stigninger,

men som var ganske utilstrækkelige til baade at dække det Tab, der var lidt, og yde Modstand, naar Priserne vedblev at stige i samme Tempo som forud.

Personalets Ordførere har maattet indsamle Erfaringerne først Statistiken bruger nogen Tid til at registrere Dyrtidens Virkninger, og det Materiale, hvorpaa Organisationen bygger de fremsatte Krav, er da under den hastige Udvikling allerede forældet, inden Kravene, som oftest i beskaaret Skikkelse, gennemføres. Det var da ogsaa Centralorganisationen klart, at det Grundlag, hvorpaa dens sidste Andragende af 9. September i Fjor var udarbejdet, nemlig Oplysninger om Prisniveauet i Juli 1916, sikkert ikke vilde vise sig betryggende i en forholdsvis saa lang Fremtid som hele Aaret 1917, og den havde den Tilfredsstillelse, at Regeringen delte denne Opfattelse og stillede i Udsigt baade ved Forhandlingen med Centralorganisationen og under Sagens Behandling i Rigsdagen, at Spørgsmaalet om en Forøgelse af det givne Tillæg for 1917 kunde lages op paany, hvis som man maatte befrygte, Prisstigningen skulde vedvare.

Desværre har Tiden givet denne Opfattelse Ret — det er saa langt fra, at Prisforhøjelsen havde kulmineret i Fjor, Dag for Dag har den fortsat sig, og i Øjeblikket er Udsigterne til en Standsning heri overmaade mørke. Det Tillæg af 100 Kr. kvartaarlig som Tjenestemændene nu to Gange har oppebaaret, blev straks opslugt, det første til at læge nogle af de Saar, den forløbne Tid havde slaaget, det andet er i det væsentlige gaaet med til Brændsel, som den lange Vinter med de uhyre Brændselspriser har krævet. Som Følge heraf har der intet været til at imødegaa den øvrige stadige Prisstigning, og Tjenestemændene staar da atter paa bar Bund og uden Modstandskraft overfor den kommende Tid.

Centralorganisationen ser sig derfor i den tvingende Nødvendighed allerede nu at maatte henvende sig til Statsmagten med Begæring om en fornyet Undersøgelse af de Faktorer, der førte til Fastsættelse af Dyrtidstillæggets Størrelse.

Prisstigningerne for det i vore Andragender efter Statistisk Departements Oplysninger anvendte Budget udgjorde fra

	Juli 1914 til Juli 1915. Juli 1916. Febr. 1917.			
Fødevarer, Lys				
og Varme . .	1050 Kr.	1349 Kr.	1561 Kr.	1699 Kr.
Bolig o. a. . .	950 —	977 —	1157 —	1223 —
	2000 Kr.	2326 Kr.	2718 Kr.	2922 Kr.

altsaa i det første Krigsjaar 326 Kr., i det andet 392 Kr. og i det tredje Aars første 7 Maaneder 204 Kr.; at Prisstigningerne netop siden Februar har været overordentlig voldsomme, kan ikke modsiges, og der er ingen Tvivl om, at det Forbrug, der i Juli 1914 kostede 2000 Kr., i Øjeblikket — selv om Statistiken ikke har naaet at faa det konstateret — er mindst 3080 Kr., en Prisstigning siden Juli 1916 paa mindst 360 Kroner.

Centralorganisationen formenter i sit Andragende af

9. September f. A. efter de da gjorte Erfaringer, at det midlertidige Lønningstillæg burde sættes til

- 1) Dækning af Stigningen før Krigen 240 Kr.
 2) En Trediedel af Krigsstigningen (718 Kr.) (..... 240 —
 480 Kr.

Da Tjenestemændene som bekendt ikke opnaaede hele dette ansøgte Beløb, ligesom de ved den tidligere Dyrtidslovgivning ikke har faaet de ansøgte Minimumskrav bevilgede, hvilket yderligere har tjent til at forringe deres svækkede økonomiske Modstandskraft, formener Centralorganisationen nu, at de to Trediedele af Prisstigningen fra Juli 1916 indtil Dato, der som anført mindst maa anslaaes til 360 Kr., bør dækkes ved et Supplementstillæg til det for indeværende Aar bevilgede Dyrtidstillæg, og vi tillader os derfor ærbødigst at andrage om, at der maa blive søgt Bevilling til en Forhøjelse af Dyrtidstillæget med 240 Kr. for gifte m. fl. og 150 Kr. for ugifte, der udbetales med 120 resp. 50 Kr. den 1. Juli, 60 resp. 50 Kr. 1. Oktober og den 15. December.

Vi tillader os at forudsætte, at dette Tillæg ydes til alle Tjenestemænd uden Hensyn til Lønningsindtægt.

Ingen udenfor Lokomotivpersonalets
Hjælpefond

Nordisk Lokomotivmands-Forening.

Sekretariatmødet.

Det aarlige Sekretariatmøde afholdtes i Aar i Stockholm, i Dagene den 16. og 17. April. Til Stede var fra Sverige d'Hrr. Ax. Ringdahl, Hj. Molin, E. J. Forsling og E. A. Sundelius, fra Norge d'Hrr. Th. Nordahl, J. Kraft-Lund, A. Aslaksen og L. Bauer, fra Danmark Chr. Christensen, N. Th. Brix og Rich. Lillie.

Mødet, der afholdtes i Sveriges Lokomotivmands Forbunds Mødesal, ledes af Præsidenten, Hr. Th. Nordahl. Paa Mødets første Dag afgav de forskellige Landes Ordfører Referat af Arbejdet indenfor de i Forbundet repræsenterede Organisationer, ved hvilken Lejlighed Ordføreren fra Sverige, Hr. Ax. Ringdahl, gav en meget interessant Fremstilling af Lønkonflikterne ved de svenske Privatbaner og Statsministerens heldige Mægling i de nævnte Konflikter. For Norges Vedkommende var det Lønningslovens Revision og de for Lokomotivpersonalet her opstillede

Krav, der væsentlig var Genstand for Behandling. For Danmarks Vedkommende var det naturligvis Dyrtidstillægenes Størrelse i Forhold til Dyrtiden samt det nys færdigforhandlede Tjenestetidsspørgsmaal, der var til Drøftelse. —

Efter Mødet samledes Repræsentantskabet i Rigsdagens Forhal, hvor Medlemmer af 2. Kammer modtog og efter en Middag i Rigsdagen, blev denne Pragtbygningens Indre forevist. —

Mødets 2. Dag var optaget af Arbejdet for det kommende Aar. Det besluttedes, af Hensyn til Forholdene, at udskyde den i Aar paa tænkte Kongres i Bergen til næste Aar, endvidere i fuldeste Maal at støtte norske Kolleger i Lønkampen, at støtte svenske og danske Privatbanelokomotivmænd til bedre økonomiske Forhold samt at forberede det snart i mange Aar afbrudte Samarbejde med finske Lokomotivmænd. I den Anledning afsendtes følgende Skrivelse.

Nordisk Lokomotivmands Forbunds Sekretairat samlet til Møde i Stockholm, bringer Eder hermed sin hjerteligste Lykønskning til Eders nylig erhvervede, saa længe efterstræbte og velfortjente medborgerlige Frihed. — Med inderlig Glæde hilser vi eder velkommen i de demokratiske Nationers Rækker, samtidig med at vi udtaler det Haab, at Eders tidligere Samarbejde med øvrige nordiske Lokomotivmands Organisationer, hvilket beklageligvis af Forholdene i adskillige Aar har været afbrudt, i en nær Fremtid maa sammenknyttes til gensidig Glæde og Styrke i Arbejdet for Lokomotivpersonalets Interesser i kulturel, social og økonomisk Henseende.

Forgæves har vi ventet paa eders Meddelelser om Skrivelsen af 4. August 1915, hvorfor vi maa antage, at vort Svar, som afsendtes den 20. September 1915 aldrig er kommen Eder i Hænde.

I Haab om at Morgenrøden i Øst snart maa efterfølges af en lang og solrig Dag, og at vi snart maa faa Lejlighed til at hilse Repræsentanter for Eder Velkommen til vore Kongresser, og at vi omsider igen kan samles til Raadslagning i Eders Land, sender vi vor broderlige Hilsen.

Stockholm i April 1917.

Th. Nordahl,
Præsident.

Ax. Ringdahl,
Sekretær.

J. Kraft Lund. Chr. Christensen. Hj. Molin.
A. Aslaksen. N. Th. Brix. E. J. Forsling.
L. Bauer. Rich. Lillie. E. A. Sundelius.

Efter Afsendelse af denne Skrivelse samledes Repræsentantskabet efter Indbydelse af

Blinklysfabrikens Direktion paa Blinklysfabriken, hvis store Etablissement og interessante Forsøgslaboratorium blev forevist af Fabrikens Ingeniører, efter en forudgaaet Lunch.

Repræsentantskabet afsluttede om Aftenen sine Møder med Beslutning om et endnu mere intimt, godt Samarbejde for de nordiske Lande.

Paa ovenstaaende Skrivelse er den 15. Maj indløbet følgende Svar:

Til

Nordisk Lokomotivmands Forbunds Sekretariat.

Finske Lokomotivførere og Lokomotivfyrbøder Forenings Centralbestyrelse har følt sig bevæget af den broderlige Hilsen, Foreningen gennem sin Sekretær har modtaget fra Nordisk Lokomotivmands Forbunds Sekretariat.

Det glæder os, at et Forbund, som tæller sine Medlemmer blandt frie Nationer, forstaar den magtløse Situation, i hvilken den finske Broderorganisation hidtil har befundet sig. Men ogsaa her er en ny Dag oprunden. Samlede omkring en indenlandsk Regering, som forstaar de hidtil undertrykte Samfundsklassers Krav, gaar ogsaa vor Forening med glad Fortrøstning sin Fremtid i Møde.

Finske Lokomotivførere og Lokomotivfyrbøder Forening har i disse historiske Tider bedre end nogensinde indset, hvor meget sunde, kraftige, mest vidtrækkende Organisationer betyder. Foreningens Ønske er derfor snarest at blive et fast Led i den mægtige Organisation, som hedder Nordisk Lokomotivmands Forbund, og vi tror, at en definitiv Tilslutning til Forbundet kan blive til Virkelighed allerede i Løbet af nogle Maaneder. Vi haaber meget af Fremtiden, vi venter meget af den sande demokratiske Regering, som nu hersker i dette Land. Vi kunde, takket være ydre Forhold, aldrig indgaa i Nordisk Lokomotivmands Forbund som en slavebunden magtløs Organisation. Men i dette Nu haaber vi, at vi gennem en Tilslutning til Forbundet ikke tilfører dette en død Ballast, men en maalbevidst Indsats i Arbejdet for de nordiske Lokomotivmands almene Vel.

Vi fremsender Nordisk Lokomotivmands Forbunds Sekretariat vor kollegiale Hilsen.

Finske Lokomotivførere og Lokomotivfyrbøder
Forenings Centralbestyrelse

A. Valtasaari.

H. Waimo. Anton A. Olin. A. Myrky.

K. E. Vasenius. Jalo Salminen. Karl Mannelin.

Lokomotivførerkredsen.

I Henhold til Delegeretmødets Beslutning bringes i Erindring, at Kontingentet fra 1ste Juli d. A. er Kr. 1.00 pr. Maaned, og at pensionerede Medlemmer fra samme Dato ere kontingentfri.

Afdelingskassererne bedes derfor ved Indsendelse af Beløb for Kontingentmærker erindre, at disse fra samme Dato betales med 40 Øre pr. Stk.
KREDSKASSEREREN.

Rettelse.

I Henhold til Lokomotivførernes Kredsgeneralforsamlings og Delegeretmødets Vedtagelser foretages følgende Rettelse i Lovene:

I Love for Lokomotivførerkredsen § 3 rettes 80 Øre til 1 Kr., og sidste Stykke rettes til: Pensionerede Medlemmer er kontingentfri.

I Love for Lokomotivfyrbøderkredsens § 3 rettes sidste Stykke til: Pensionerede Medlemmer er kontingentfri.

Rettelserne bedes foretagne med Blæk.

Referat.

Hovedbestyrelsesmødet 21. Maj 1917.

Samtlige Hovedbestyrelsesmedlemmer var til Stede. Formanden aabnede Mødet med at byde det ny Medlem, Lokfyrb. L. Rasmussen, Velkommen, og haabede, at Hovedbestyrelsen vilde faa Fornøjelse af hans Evner og Arbejde.

Punkt 1. Valg af Næstformand, Kasserer, Sekretær og Ekspeditor.

— Til Næstformand valgtes C. A. Lillelund, til Kasserer Chr. Larsen, til Sekretær C. M. Christensen og til Ekspeditor Alf. Olsen.

Til Forretningsudvalget valgtes Formanden, M. Mortensen og Rich. Lillie.

Til Lønningsudvalget valgtes C. A. Lillelund og K. Johansen.

Til Bladudvalget valgtes C. A. Vording og P. A. Jensen.

Til kritisk Udvalg valgtes C. A. Vording og L. Rasmussen.

Til Velfærdsudvalget valgtes C. A. Vording og K. Johansen.

Hver Dag kan have Bud efter Dig!
Hjælpesfonden kun een Gang om Aaret

Som Foreningens Repræsentant i C. O. valgtes Formanden, i Laaneforeningen C. A. Lillelund, som Repræsentanter i Fællesudvalget M. Mortensen og Rich. Lillie. Til Fællesrepræsentationen valgtes Formanden, M. Mortensen, C. A. Lillelund, Rich. Lillie og K. Johansen.

Til Nordisk Lokomotivmands Forbund valgtes Formanden og Rich. Lillie.

Derefter konstituerede Udvalgene sig. Til Formand for Forretningsudvalget valgtes Rich. Lillie, i Lønudvalget C. A. Lillelund, i Bladudvalget C. A. Vording og Velfærdsudvalget K. Johansen.

Punkt 3. Behandling af Forretningsorden for H. B. Forskellige af Udvalgene fremsatte Ændringer vedtoges, ligesom det besluttedes, at Redaktør og Ekspeditør er at betragte som Medlemmer af Bladudvalget, men uden Stemmeret.

Punkt 4 a. Formanden for Forretningsudvalget refererede forskellige Sagers Behandling samt en Konference med Generalsekretæren om forskellige Sager, Foreningen i nærmeste Fremtid agter at forelægge Generaldirektoratet.

b. Formanden for Lønudvalget refererede forskellige Lønsagers Behandling, som toges til Efterretning.

c. Formanden for Bladudvalget meddelte Prisstigning vedrørende Bladets Fremstilling og Trykning.

Efter nogen Diskussion blev det paalagt Bladudvalget til næste H. B. Møde at fremsætte positive Forslag til en Begrænsning af Udgifterne ved D. L. T. Fremstilling.

Bladudvalgets Meddelelser om Prisstigningen toges til Efterretning.

d. Formanden redegjorde for C. O.s Behandling af Spørgsmaalet ang. Lønkommissionens Nedsættelse samt for et af C. O. til Regeringen fremsendt Andragende om et Supplementstillæg til Dyrtidstillægget paa 240 Kr. for gifte og 150 Kr. for ugifte.

e. Rich. Lillie redegjorde for Fællesudvalgets Arbejde og oplyste til almindelig Beklagelse for H. B. at Sagen ang. Dag- og Timepenge var færdigbehandlet i Folketinget, men ikke havde faaet en for Organisation tilfredsstillende Form. Omtalte en til Ministeriet fremsendt Skrivelse om en midlertidig Forhøjelse af Kørepenge af 0,3 Øre pr. Km. — Refererede endvidere en Betænkning afgivet af et af Fællesudvalget nedsat Udvalg om Overgang fra Kilometerpenge til Timepenge, som K. Johansen, der har været dette Udvalgs Sekretær, nærmere redegjorde for. Det besluttedes at meddele Fællesudvalget, at man for denne Sags videre Behandling afventede Lønkommissionens Nedsættelse.

C. A. Lillelund gav Oplysning om de af Medlemmerne fremsatte Krav om Laan.

Punkt 5. Kassererens Kvartalsberetning.

Kassereren redegjorde for Foreningens finansielle Status samt henledede Opmærksomheden paa, at den herskende Dyrtid havde bevirket betydelige Udgifter ved Delegeretmødets Afholdelse.

Punkt 6. Behandling af de paa Delegeretmødet vedtagne Beslutninger.

Sekretæren redegjorde for disse Beslutningers Enkeltheder. Efter nogen Diskussion henvistes de alle til Forretningsudvalget.

Punkt 7. Forskellige Sager og Meddelelser. — Tjenestetidssagen.

Rich. Lillie refererede Forløbet af Nordisk Lokomotivmands Forbunds Møde og de paa dette Møde vedtagne Beslutninger og oplæste en til Finlands Lokomotivmand fremsendt Skrivelse (Se omst. Artikel).

Protokollen over Forhandlingen i Generaldirektoratet forelaa nu underskrevet af Generaldirektøren, og det besluttedes, hvis der ikke fra Generaldirektoratets Side inden for en rimelig Tid forelaa Meddelelse om Iværksættelse af Reglernes Bestemmelser, skulde Forretningsudvalget foretage fornødne Henvendelser desangaaende.

Formanden oplæste en fra Generaldirektoratet fremsendt Skrivelse ang. nogle af Togførerkredsen fremsatte Ønsker ang. Ændringer i Togreglementets §§ 43 og 44. Generaldirektoratet udbad sig Foreningens Udtalelser hertil. I den Anledning nedsattes der et Udvalg til nærmere Udarbejdelse af Svaret. — Udvalget kom til at bestaa af M. Mortensen, C. A. Lillelund og Sekretæren.

Rich. Lillie oplæste Regler for Rangerpladsernes Besættelse, der nu forelaa anerkendte af Generaldirektoratet.

Under Eventuelt oplyste Formanden, at han fra J. F. havde modtaget Indbydelse til at lade os repræsentere ved denne Org. Delegeretmøde i Aarhus 22. Maj.

Det besluttedes, at Foreningen skulde lade sig repræsentere ved Næstformanden. —

Endvidere meddelte Formanden, at han ligeledes fra Norges Lokomotivpersonales Forening havde modtaget Indbydelse til at deltage i Foreningens Aarsmøde i Kristiania 31. Maj og 1. Juni.

Det besluttedes, at Formanden skulde repræsentere Foreningen ved nævnte Aarsmøde.

C. M. C.

Referat.

Lokomotivførernes Kredsbestyrelsesmøde

21. Maj 1917.

Alle var tilstede.

Punkt 1. Valg af Næstformand, Kasserer og Sekretær.

Til Næstformand valgtes C. A. Lillelund, til Kasserer H. Kann og til Sekretær C. M. Christensen.

Punkt 2. Meddelelser fra Formanden.

Formanden refererede en Skrivelse fra Fællesudvalget ang. Forhøjelse af Kørepenge. Omtalte derefter Anciennitetsreglerne og det indsendte Forslag til Ændring af disse. Meddelte endvidere, at der fra

forskellige Lokomotivførere forelaa Henvendelse angaaende Forflyttelser.

Efter nogen Diskussion toges Meddelelserne til Efterretning.

Punkt 3. Beretning fra Kassereren.

Kassereren gennemgik Regnskabet for 1ste Kvartal, der viste et Overskud paa 343 Kr. 20 Ore.

Regnskabet toges til Efterretning.

Punkt 4. En Sag fra Assens.

Formanden redegjorde for denne Sag, og det besluttedes, at Formanden skulde undersøge Sagen nærmere.

Punkt 5. En Sag fra Aalborg.

Formanden oplæste de i den Anledning indkomne Skrivelser, og det besluttedes at indhente yderligere Oplysninger i Sagen.

C. M. C.

Referat.

Lokomotivfyrbødernes Kredsbestyrelsesmøde den 21. Maj 1917.

Alle var til Stede.

DAGSORDEN:

Punkt 1. Valg af Næstformand, Kasserer og Sekretær.

Punkt 2. Meddelelser fra Formanden.

Punkt 3. Beretning fra Kassereren.

Punkt 4. Behandling af de paa Generalforsamlingen vedtagne Sager.

Punkt 5. Eventuelt.

Formanden aabnede Mødet med et velkommen til det nyvalgte Kredsbestyrelsesmedlem L. Rasmussen.

Punkt 1. Bestyrelsen konstituerede sig med K. Johansen som Næstfmd., Soph. Jensen, Kasserer og P. A. Jensen, Sekretær.

Punkt 2. Formanden refererede Sagen angaaende en Anmodning om en Eksklusion fra Struer Afd. S. Jensen havde besøgt Afdelingen, og Sagen var ordnet paa en for begge Parter tilfredsstillende Maade.

En Skrivelse fra D. S. & M. F. blev taget til Efterretning.

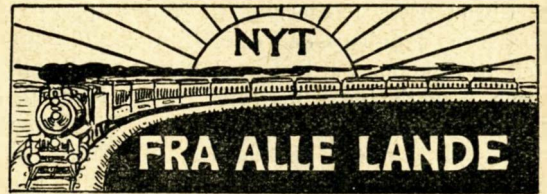
Anciennitetssagen fra Ms. var nu endelig ordnet, idet der af 1ste Distrikt var truffen den Afgørelse, at Lokfrb. Mathiesen beholder sin Anciennitet fremfor Th. Petersen, der havde søgt Depotet. Mathiesen har indtaget sin Plads i Rangerturen. Oplæste derefter de under 3. Maj d. A. af Generaldirektoratet fastsatte Regler for Besættelse af Rangerførerpladser;

Punkt 3. Udsat til næste Kredsbestyrelsesmøde.

Punkt 4. Henvistes til de fsk. Udvalg, hvorunder Sagerne hører.

Punkt 5. S. Jensen forelagde et Anciennitetsspørgsmaal fra Ar., som der toges Stilling til.

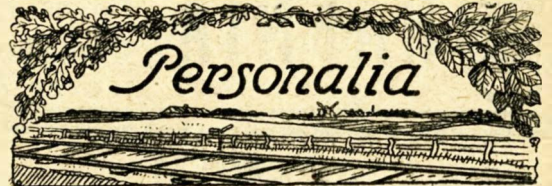
P. A. Jensen.

Kompas som Solur.

Kompas, der viser Tiden, benyttes nu mange Steder ved Fronten. Der skal kun foretages en lille Forandring paa et almindeligt Lommekompas. Det kan selvfølgelig kun anvendes, naar Solen er synlig. Ved Siden af den almindelige Gradinddeling anbringes en Timeinddeling, med de to 12 Tal ved Kompasskalaens Nord- og Sydpunkt. Glasset, der er forsynet med en diametral Delingsstreg, anbringes saaledes, at Delingsstregernes Vinkel med Kompassets Nord- og Sydlinie er lig Misvisningen, men paa den modsatte Linie af Misvisningen. Inddelingen gaar fra begge Sider, altsaa et 1-Tal paa hver Side, saa et 2-Tal osv.; 11 paa begge Sider af nederste 12-Tal. Naar Kompasset skal vise Tiden, holdes det med Delingsstregen pegende lige mod Solen, Kompassnaalen vil da stille sig over det rigtige Klokkeslet.

Har Du raad til at undlade Indtrædelse
i Hjælpefonden?

1. Maj 1917.

Ekstraandværker K. Henriksens Ansættelse som Lokomotivfyrbøder ved Kbhvns. Personbg. er tilbagekaldt, da han ikke ønskede at modtage saadan Ansættelse.

1. Juni 1917.

Ansæt som Lokfyrbøder er Ekstraandværkerne:

C. B. Larsen, Kbhvns. Godsbg., i Kbhvns. Godsbg., A. M. Kristiansen, Centralvkst., Aarhus, i Struer, S. W. Nielsen, Aalborg, i Thisted, J. C. Astrup, Skanderborg, i Thisted, N. C. Christensen, Aalborg, i Holstebro, F. Alsing, Fredericia, i Roskilde, K. M. Nielsen, Langaa, i Kh. Personbg., L. J. C. F. Schophuus, Kh. Gb., i Kh. Gb., J. Knudsen, Esbjerg, i Kh. Persbg., J. C. R. Nissen, Fredericia, i Skanderborg, F. Hansen, Aalborg, i Kalundborg, C. R. T. Holmtoft, Fredericia, i Vedde.

Forflyttet efter Ansøgning er:

Lokfører K. P. Kristiansen, Esbjerg, til Nyborg.

C. M. Christensen, Fredericia, til Vamdrup, Lokfyrb.
H. P. Nissen, Vamdrup, til Vejle H., A. W. P. Schmidt,
Thisted, til Silkeborg, J. E. Elmue, Gjedser, til Vejle N.,
J. Raben, Skanderborg, til Vejle H., H. Hansen, Ny-
borg, til Hobro, C. Andersen, Thisted, til Oddesund
Nord., C. M. Larsen, Aarhus H., til Hobro, N. P.
Skou, Vedde, til Skive, J. K. Olsen, Struer, til Korsør,
S. A. Linder, Brande, til Fredericia, A. P. R. Niel-
sen, Kbh. Gb. til Aarhus H., H. R. Pedersen, Ros-
kilde, til Skanderborg, F. C. Rosenberg, Kalundborg,
til Thisted.

Forflyttet efter Ordre er:

Lokfyrb. H. P. C. Jensen, Holstebro, til Frede-
ricia, C. F. Duus, Kbh. Pbg., til Fredericia, N. P.
Gaarde, Skanderborg, til Fredericia, N. M. Frede-
riksen, Korsør, til Aalborg, R. V. S. Jakobsen, Thi-
sted, til Masnedsund.

Tilladelse til at bytte Opholdssted.

Lokfyrb. S. J. Petersen, Slagelse, og J. A. E. Niel-
sen, Kh. Gb.

Ændring af Stationering.

Den fra 1. Maj 1917 nyansatte Lokfyrb. A. P. W.
Mortensen, der siden Ansættelsen har gjort Tjeneste
paa sin tidligere Station, Fredericia, er fra 1. Juni
1917 at regne stationeret i Brande i Stedet for som
tidligere bestemt i Odense.

1. August 1917.

Forflyttet efter Ansøgning er:

Lokfører H. J. Hansen, Korsør, til Osterbro.

Glem ikke at sende nødvendige Meddelelser
til Hovedbestyrelsen og Bladet

Til Adressefortegnelsen.

Afd. Nr. 23 E. Laursen, Finsensgade 60 St. rettes
til: O. Larsen, Finsensgade 38.

Bladets Ekspeditors Adresse er: Lokomotivfører
Alf. Olsen, Gjedser, til hvem alle Klager over man-
gelfuld Levering af Bladet bedes tilstillet.

Støt vor Organisation i Ord og Gerning

HAFNIA

Samlet Forsikringsbestand
over 275 Mill. Kr.
Samlede Garantimidler
over 75 Mill. Kr.

**Vi klæder dem paa alle 3
for ca. 1/2 Pris**

Costumer blaa & sort Serges
kulørte, engelske
Alpaca graa &
sorte.

**Overstykker Alpaca & kul.
Pigekjoler & Overstykker
Drengetøj — Stortrøjer.**

**PRØVELAGERET
NØRREBROGADE 187.**

Husk
Hørkram- & Detailhandel
Vedbækgade Nr. 10.

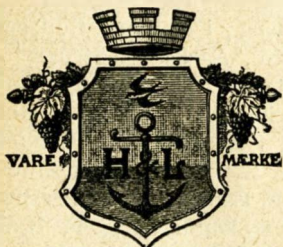
Udsalg af Kul, Koks og Brænde.
- Aftid ekstra gode Kvaliteter -
Telef. Taga 922 x.

Støt vore Annoncerer!

Haslund & Larsen,
Vinhandlere,
Nørrevoldgade 27.

Telefon 1899. :: :: :: Telefon 1899.

Prima vellagrede Vine og Spirituosa.

Godt økonomisk Nyt!

Klingry Sæbespaaner.

Den mest økonomisk og let
teste Maade at bruge Hushold-
ningsæbe paa. **Faas overalt.**

Damer!

Hattene pyntes gratis.

Vi har nu fremlagt
vore Straahatte til Damer
og Børn. Billigste Priser
paa Pladsen. Kun i Par-
tivarehandelen. Frederiks-
borggade 1 (lige overfor
Rosenborggade.)

CHR. HELMBÆK

Nørrebrogade 206

Cigar- og Vinhandel

Telefon Taga 297 y.

Udgaar 2 Gange maanedlig. Redaktion og Ekspedition: Vesterbrogade 98 a?, Kjøbenhavn B. i lf. Vester 2895 v.
Abonnementspris: 2 Kr. 50 Øre aarlig. Tegnes paa alle Postkontorer i Skandinavien.

Annonce-Ekspeditioner: { For Kjøbenhavn: C. Hansen, Sommerstedgade 22?, Telefon Vester 4011.
For Provinsen: L. Rasmussen, Hans Tausensgade 14, Odense. Telefon 2288.